

forhåbentlig kan skabe forudsætningerne for, at disse tre formål kan opnås.

Men når man kigger lovforslaget nærmere igennem, har man mest lyst til at sige: Kan vi ikke gøre det lidt bedre? Forslaget er nemlig efter vores opfattelse ikke godt nok. Det løser ikke de grundlæggende problemer med kunstneres økonomiske forhold. Det kunstneriske arbejdsmarked, man forsøger at skabe, kan i værste fald vise sig at være en indskrænkning. Vederlag, honorering af kunstnerne og spørgsmålet om visningsafgift og fundamental økonomisk sikring er nemlig emner, som ikke er med i loven.

Økonomisk og støttemæssigt er der tale om en omfordeling inden for billedkunsten og en meget sparsom forøgelse af midlerne. Igangsætning, stipendier og statslige udsmykningsopgaver føres over til et statsligt Billedkunstråd. Vi har ikke noget imod, at man forsøger at blande kortene, men hvis det kommer til at handle om, at de samme mennesker får en ny kasse at råde over, er det ikke noget nyt.

Bliver Billedkunstrådet overhovedet en nyskabelse i forhold til Statens Kunstfond? Ændrer det afgørende på magtfordelingen? Vil det ikke fremover være de samme som i dag, der indkøber og bestemmer støtteformål? Heri ligger ikke nogen kritik af Kunstfonden, tværtimod, men en kritik af, at man reelt fører nogle penge fra Kunstfonden over til et nyt råd, som mere eller mindre udpeges af de samme personer. Det skaber ikke mangfoldighed, hvis det er korrekt.

De amtslige og kommunale billedkunstråd, som lovforslaget åbner op for, ser vi som en positiv nyskabelse, men vi frygter, at de reelt kommer til at leve på nåde og barmhjertighed fra det statslige Billedkunstråd. Det er så at sige det samme parnas, som kan sidde og skruer op og ned for de lokale initiativer. Vi vil også godt advare imod, at de midler, som i dag er afsat af tipsmidlerne til bl.a. kunstnersammenslutninger og udstillingsvirksomhed for yngre billedkunstnere, køres ind under dette meget centrale Billedkunstråd.

Efter Enhedslistens opfattelse ligger dette lovforslag for langt fra de intentioner, som blev ud tænkt i Billedkunstudvalget, så selv om vi som udgangspunkt er meget positive over for, at der vedtages en billedkunstlov, bør der arbejdes en del med lovforslaget, inden det kan endeligt vedtages ved tredje behandling.

Tove Videbæk (KRF):

Hovedintentionen med dette forslag er at fremme billedkunsten i hele Danmark. For at opnå dette ønsker man at danne et nyt Billedkunstråd, og man vil flytte de opgaver, som nu varetages af Statens Kunstfonds Billedkunstneriske Udsmykningsudvalg, over til dette Billedkunstråd.

Billedkunsten under ét, både maleri, collager og fotos m.v., opfylder en meget væsentlig rolle i samfundet, dels som formidler af nye tanker og ideer i tiden og dels som kritiker af væsentlige forhold eller strømninger i tiden. Billedkunsten når ud til mange mennesker med disse budskaber på en anden og undertiden meget stærkere måde end anden kommunikation, men billedkunsten har måske p.t. ikke samme bevågenhed som f.eks. film og tv, og derfor kan der måske være behov for en styrkelse af området.

Det brede og regionale i forslaget, både vedrørende stilarter, geografi, osv., synes vi i Kristeligt Folkeparti er positivt. Vi er bestemt ikke for den inddeling, som en tidligere ordfører nævnte, nemlig en inddeling i eliten og de andre.

Der er dog i høringssvarene udtrykt en vis bekymring for, om dette lovforslag faktisk styrker billedkunsten, eller om billedkunsten vil blive væsentligt dårligere stillet i selve Kunstfonden end de andre kunstarter. Der er jo under Kunstfonden udviklet en organisation og administrativ praksis for støtte til billedkunstnere, og gennem Kunstfonden og dens repræsentantskab er der skabt et forum, hvor fremtrædende repræsentanter for de forskellige kunstretninger mødes og inspirerer hinanden.

En anden betænkelighed er, at der i lovforslaget ikke er medtaget noget om, at støtten skal gives ud fra en bedømmelse af den kunstneriske kvalitet. Naturligvis kan dette være meget svært at definere, det medgiver jeg, men der burde dog være et eller andet i lovforslaget vedrørende kvalitet. Lovforslaget nævner heller ikke den af billedkunstnerne så stærkt ønskede visningsafgift, dvs. en honorering for at bruge deres værker i f.eks. tv. En visningsafgift ville ligestille billedkunstnerne med f.eks. komponister og musikere.

Høringssvarene fra Akademirådet og Statens Kunstfond viser, at der trods hensigterne tydeligvis bliver problemer med opgavefordeling og kompetence, og flere høringssvar giver også udtryk for, at det foreslåede råd er for lille. Men jeg synes egentlig, det er et problem, vi er stødt på adskillige gange her på det sidste, f.eks.